

og — forekommer det mig — med fuld Ret, er, at der ikke bør paalægges Færdselen gennem vore Farvande unødvendige Baand og ei heller paalægges Ansvar og Straf, uanset om man faktisk tilføjer et Kabel nogen Bestadigelse eller ei. — Hvad angaar Tilføielsen af § 8, vil jeg fremhæve, at saafremt Konventionen inden Udløbet af de 5 Aar bliver opsagt om ikke af alle de kontraherende Magter saa dog af enkelte iblandt dem, da bør denne Lovs Regler heller ikke længer finde Anvendelse overfor et saadant Land. Vi bør ikke i vor Lovgivning fastsætte vedvarende Begunstigelser for et andet Land, der ikke indrømmer os det Samme. Saa længe indtil vi altsaa se, at Konventionen virker tilfredsstillende, saa at alle Parter fremdeles ønske at beholde den, forekommer det mig ikke rigtigt, at vi for vort Bedkommende paalægge os en fortsat Forpligtelse til at hde det, som maasse ikke fra anden Side vil blive hdet til Gjengjæld. Dette er den praktiske Betydning af Tilføielsen af § 8.

Beth: Jeg har kun begjæret Ordet for en kort Bemærkning, og det skal da være denne, at naar det i Betænkningen er udtalt, og den meget ærede Ordfører gjentog, at det er ønskeligt, at Traktater og Konventioner bilægges baade i Original og i Oversættelse, og at der ikke alene ved denne Leilighed, men ogsaa tidligere er opstaaet Misforstaaelse deraf, ønsker jeg at bekræfte dette Sidste. Jeg siger til Lov af 27de April 1883 angaaende Forholdsregler sigtende til Ordningen af Fisteripolitiet i Nordhøen, for hvilket Lovforslag jeg i sin Tid havde den Ære at være Ordfører. Jeg savnede i høi Grad den Gang den originale Text til den Konvention, som der var Tale om, og ved senere at efterse Forhandlingerne i den svenske Rigsdag — Sverige vilde som bekendt ikke tiltræde Konventionen — blev jeg opmærksom paa, at en af Grundene til, at Sverige ikke vilde tiltræde Konventionen, netop var nogle Udtryk i denne, som man forstod paa en Maade, det var umuligt at fortolke saaledes efter den Oversættelse, vi havde faaet, men en Maade, som vistnok var den rigtige.

Da Sagen yderligere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Ændringsforslagene under Nr. 1—4 til § 1, nemlig:

1) 1ste Linie: „tilregnelig Uagtksomhed“ ændres til „Mangel paa skyldig Ugtpaagivenhed“.

2) 2den Linie: „Søterritorierne“ ændres til „dansk Søterritorium“.

3) 3die Linie: „kunde“ ændres til „kan“.

4) 6te—8de Linie: „lovlige Diemed“ . . . Forholdsregler“ ændres til „Diemed at værne om Mennekkelig eller Fartøiers Sikkerhed efter at have taget alle de Forholdsregler, som staa i deres Magt“.

vedtoges uden Afstemning.

Den saaledes ændrede § 1 saalydende:

Forsættelig eller ved Mangel paa skyldig Ugtpaagivenhed foranlediget Brud eller Bestadigelse af et undersøist Kabel saavel paa som udenfor dansk Søterritorium, hvorved Telegrafforbindelsen helt eller delvis kan blive afbrudt eller forstyrret, medfører Strafansvar, uanset det private Søgmaal til Stadeserstatnings Udredelse.

Denne Bestemmelse finder ikke Anvendelse paa Brud eller Bestadigelser, naar de Paagjældende, som have forarsaget dem, ikkun have handlet i det Diemed, at værne om Mennekkelig eller Fartøiers Sikkerhed efter at have taget alle de Forholdsregler, som staa i deres Magt, for at undgaa disse Brud eller Bestadigelser.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets §§ 2 og 3 (se Tillæg C.) vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 5 til § 4: § 4 udgaar.

vedtoges enstemmigt med 66 Stemmer.

Lovforslagets § 5 (se Tillæg C.) vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 6 til § 6: 2den Linie „Søterritorierne“ ændres til „Søterritoriet“.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets § 6 med den saaledes vedtagne Ændring, saalydende:

Gieren af et undersøist Telegrafkabel, ved hvis Nedlægning eller Istandsættelse paa